

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**D. Gebh. Theodori Meieri Theologi & Prof. in Academia
Julia Antichiliasmus Absolutissimus**

Meier, Gebhard Theodor

Helmstadii, 1696

§. XXI.

urn:nbn:de:bsz:31-105465

ἀλόγητα, sc. quæ per commotionem fuerunt immutata. At jam Apostolus dicit, id quod mansurum est, esse *αὐτὸ ἀλόγητον*, aliud itaque erit quod post transmutationem cœli & terræ manebit, quam ipsum hoc cœlum & terra, unde utriusque horum transmutatio cum totali destructione coincidet. Quam consequentiam etiam agnoscit & urget nunquam satis laudandus D. Schmiddius in Comment. ad h. l. unde hanc *μετάθεσιν* appellat transmutationem in non-ens, seu ut res non amplius quicquam maneat.

§. XXI. Ut autem evincat D. Animadvertentis Uxor, in adventu Christi cœlum non plane interiturum, adducit etiam in verbis ante allatis illud Matth. xxiv. 29. ubi dicitur circa adventum Christi solem & lunam suum splendorem esse amissura, & stellas cœlo delapsuras viresque cœlorum se esse commoturas. Non jam illi opponam, quod, juxta magni nominis Exegetas haud paucos, omnia hæc in sensu mystico sint accipienda, forte enim & hic Chiliastræ reposituri essent, eos omnes sibi æquè suspectos esse ac ipsum Dominum Præceptorem, veluti de multis Ecclesiarum nostrarum optime meritis Doctoribus jam pronuntiavit D. Animadvertens §. 14. Novi, loquitur ibi ad summè Venerabilem Dominum Præceptorem, *quosdam illam ipsam distinctionem (librorum N. T. in Protocanonicos & Deuterocanonicos) u-surpasse, sed ad eos appellare non poteris cum æquè mihi suspecti sint ac tu ipse*, inter quos tamen præter D. Lutherum quoscunque fere, qui Systema vel compendium aliquod Theologicum conscripserunt numerare possumus, ut Bechmannum in Annotat. ad Hutterum, Dietericum in Catecheticis institutionibus, ubi libros Deuterocanonicos vocat Apocryphos, secutus B. Ha-

fen-

fenreferum Locor. Theol. l.i. Loc. iv. p. m. iv. 140. imo plures orthodoxi alii, si necessum esset, adduci possent.

§. XXII. Ut autem ad rem propositam revertar, dico posse admitti, ut propriè explicentur verba Salvatoris apud Matthæum ante allata, at illorum quæ ibi prædicuntur, nihil tale est, ut simul stare nequeat cum totali destructione cæli ac terræ. Sicut ergo ista *πρω-λαεθρίαν* hanc non includunt, aut inferunt; ita eandem, nec excludunt, cumq; e D. Petro aperte demonstrata sit hæc mundi destructio in adventu Christi futura, nihil est quod contra eam locus ille Matthæi objiciatur. Illud hic prætereundum non est, quod circa sensum etiam horum Christi verborum, suo, per nobilem Virginem, loquenti Spiritui, quæstionem moverit D. Animadvertens, ceu testatur ejus Epistola de Visionibus §. 26. Hujus responsionem si inspicias, fanatici cujusdam Böhmistæ eandem esse juraveris. *Wahrlich/ inquit ibi, ich sage es dir/ es werden viel Zeichen am Himmel geschehen: denn die Natur wird sich bewegen/ und sich durch einander treiben/ bis endlich durch mein allmächtiges Wort die Ruhe geboren wird auch in der Natur/ also werden auch die weisen Sonnen/ die sich weise düncken/ und die da wollen helle Sternen seyn/ sich mit der Natur bewegen/ den sie sind unter der Natur/ und werden sich untereinander treiben im Grimm/ Bosheit/ Morden und dergleichen/ und werden fallen/ verleschen und finster werden &c.* Ubi primo impingitur in Axio- ma illud universale, quod Deus in quovis Scripturæ dicto unum tantum intenderit sensum, quemadmo- dum hoc alias in omni humano sermone observatur. Deinde verbis Christi sensus tam absurdus affingitur, ut nemo rationis adhuc particeps talem admittere possit explicationem. Christus loquitur de Sole; Spi-
ritus